EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 14.10.2020
COM(2020) 954 final

KOMISJONI ARUANNE EUROOPA PARLAMENDILE JA NÕUKOGULE

2020. aasta hinnang edusammudele, mis liikmesriigid on teinud energiatõhususe direktiivi 2012/27/EL rakendamisel ning energiasäästuhoonete kasutuselevõtmisel ja kuluoptimaalsete energiatõhususnõuete rakendamisel ELis kooskõlas hoonete energiatõhususe direktiiviga 2010/31/EL

1. Sissejuhatus

Komisjon esitab käesoleva eduaruande kooskõlas energiatõhususe direktiivi 2012/27/EL (edaspidi „energiatõhususe direktiiv“, muudetud direktiiviga (EL) 2018/2002) artikli 24 lõikega 3 ning energialiidu ja kliimameetmete juhtimist käsitleva määruse (EL) 2018/1999 artikliga 35. Kuna energiatõhususe direktiivi artikli 24 lõiget 3 alates 1. jaanuarist 2021 enam ei kohaldata, on see viimane selle direktiivi kohane aruanne. Määruse (EL) 2018/1999 artikliga 35 asendatakse energiatõhususe poliitika eri valdkondade edusamme käsitlev kogu aruandlus.

Käesoleva aruande vorm erineb eelmiste aastate omast, sest selles on ühendatud kaks aruandekohustust. See sisaldab lisaks järgmist: i) uus aruandlus ehitussektori kohta, st teave energiasäästuhoonete kasutuselevõtu kohta vastavalt hoonete energiatõhususe direktiivi 2010/31/EL (edaspidi „hoonete energiatõhususe direktiiv“) artikli 9 lõikele 5, ja ii) lühiülevaade hoonete energiatõhususe miinimumnõuete kuluoptimaalse taseme kohta vastavalt direktiivi 2010/31/EL artikli 5 lõikele 4.

Seetõttu tugineb aruanne peamiselt i) teabele, mille liikmesriigid esitasid oma 2020. aasta aruannetes,[1] ii) kuluoptimaalsuse arvutusi sisaldavatele aruannetele, mille liikmesriigid esitasid 2018. ja 2019. aastal,[2] ning iii) ehitussektoriga seotud asjakohasele lisateabele.

Selle aasta alguses vastu võetud 2019. aasta aruanne energiatõhususe kohta[3] hõlmas Eurostati andmeid kuni 2018. aastani ning käesoleva aruande avaldamise ajal ei olnud uued andmed kättesaadavad[4]. Seepärast ei ole 2020. aasta eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude analüüs käesolevas aruandes eelmise aruandega võrreldes muutunud ja seda ei ole korratud. Selle asemel on lisatud tulevikuväljavaated, käsitledes 2030. aasta eesmärkide saavutamisel tehtud edusamme.

2. Tulemuste kokkuvõte

Aruandes vaadeldakse EL 28 ning see hõlmab andmeid ja täiendavat teavet kuni 2018. aastani. 2030. aasta eesmärkide saavutamisel tehtud edusammude analüüsis vaadeldakse EL 27.

Peamised tulemused on järgmised.

- Primaarenergia tarbimine vähenes 2018. aastal 2017. aastaga võrreldes 0,6 %. Lõppenergia tarbimine suurenes eelneva aastaga võrreldes 0,1 %. Sellegipoolest ületavad mõlemad näitajad 2020. eesmärkide saavutamiseks kindlaks määratud trajektoori.

---

[1] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/targets-directive-and-rules/national-energy-efficiency-action-plans_en.

[2] https://ec.europa.eu/energy/topics/energy-efficiency/energy-performance-of-buildings/energy-performance-buildings-directive/eu-countries-2018-cost-optimal-reports_en?redir=1.

[3] COM(2020) 326 final.

[4] Eurostati korrigeeritud andmed (viimane väljavõte 2020. aasta juulis) näitavad 2019. aasta aruandes kasutatud näitajatega võrreldes väikesi muutusi ega muuda käeolevas aruandes esitatud analüüsi.

- 2018. aastal oli energiatarbimine jätkuvalt tingitud majanduskasvust.
- Energiatõhususkohustuste süsteemid on endiselt tõhus vahend energiasäästu saavutamiseks. Kuigi 2018. aastal tehtud summaarsed edusammud energiatõhususe direktiivi artikli 7 kohase kumulatiivse energiasäästu saavutamisel tunduvad olevat piisavad, ei saavuta 12 liikmesriiki tõenäoliselt oma eesmärke.
- 2020. aasta osalised ja esialgsed andmed näitavad, et COVID-19 kriis on energianõudlust oluliselt mõjutanud. Seetõttu on 2020. aasta energiatõhususeesmärkide saavutamine võimalik, kuigi enne kriisi võetud meetmed ei olnud selleks piisavad. Siiski eeldatakse, et tegemist on ajutise olukorraga, sest energiatarbimise vähenemine ei ole tingitud struktuurimeetmetest. Ilma sihipäraste kliimameetmeteta saavutab energiatarbimine majanduse taastudes tõenäoliselt uuesti COVID-19 kriisile eelnenud taseme.
- Enamik liikmesriike võttis asjakohaselt vastu kuluoptimaalse lähenemisviisi ning rakendas seda uute ja olemasolevate hoonete ning energiasäästuhoonete energiatõhususe miinimumnõuete kehtestamiseks.
- Energiasäästuhoonete osakaal kogu ehitusturul on suurenenud, kuid neile esitatavad nõuded on komisjoni poolt 2016. aastal soovitatud võrdlusalustest enamikus riikides endiselt leebemad. Siiski on peaaegu pool liikmesriikidest kehtestanud uutele energiasäästuhoonetele oluliselt rangemad nõuded võrreldes kuluoptimaalse tasemega.

3. ELi energiatõhususeesmärgi saavutamisel tehtud edusammud

3.1. EL 28 eesmärgid 2020. aastaks

Eurostati 2018. aasta korrigeeritud andmed[5] näitavad, et lõppenergia tarbimine[6] ELi 28 liikmesriigis vähenes 5,9 %, kahanedes 1 194 miljonilt naftaekvivalenttonnilt 2005. aastal 1 124 miljonile naftaekvivalenttonnile 2018. aastal. Seda on ikkagi 3,5 % rohkem kui 2020. aastaks lõppenergia tarbimisele seatud eesmärk 1 086 miljonit naftaekvivalenttonni. 2018. aastal suurenes see eelmise aastaga võrreldes 0,1 %. Primaarenergia tarbimine[7] EL 28s vähenes 9,8 %, kahanedes 1 721 miljonilt naftaekvivalenttonnilt 2005. aastal 1 552 miljonile naftaekvivalenttonnile 2018. aastal. Seda on 4,6 % rohkem kui 2020. aastaks seatud eesmärk 1 483 miljonit naftaekvivalenttonni. Pärast kolmeaastast tõusu registreeriti 2018. aastal primaarenergia tarbimises eelmise aastaga võrreldes 0,6 % langus. Mõlema näitaja puhul ületas 2018. aasta suundumus 2020. aasta eesmärkide saavutamiseks seatud lineaarse trajektoori.

[5] https://ec.europa.eu/eurostat/documents/38154/4956218/Energy-Balances-April-2020-edition.zip/69da6e9f-bf8f-cd8e-f4ad-50b52f8ce616.

[6] Euroopa 2020. aasta energiatõhususeesmärkide saavutamise jälgimiseks kasutatakse Eurostati energiabilansside näitajaid, mis on kooskõlas kuni 2018. aastani kasutatud metoodikaga (FEC 2020–2030 ja PEC 2020–2030).

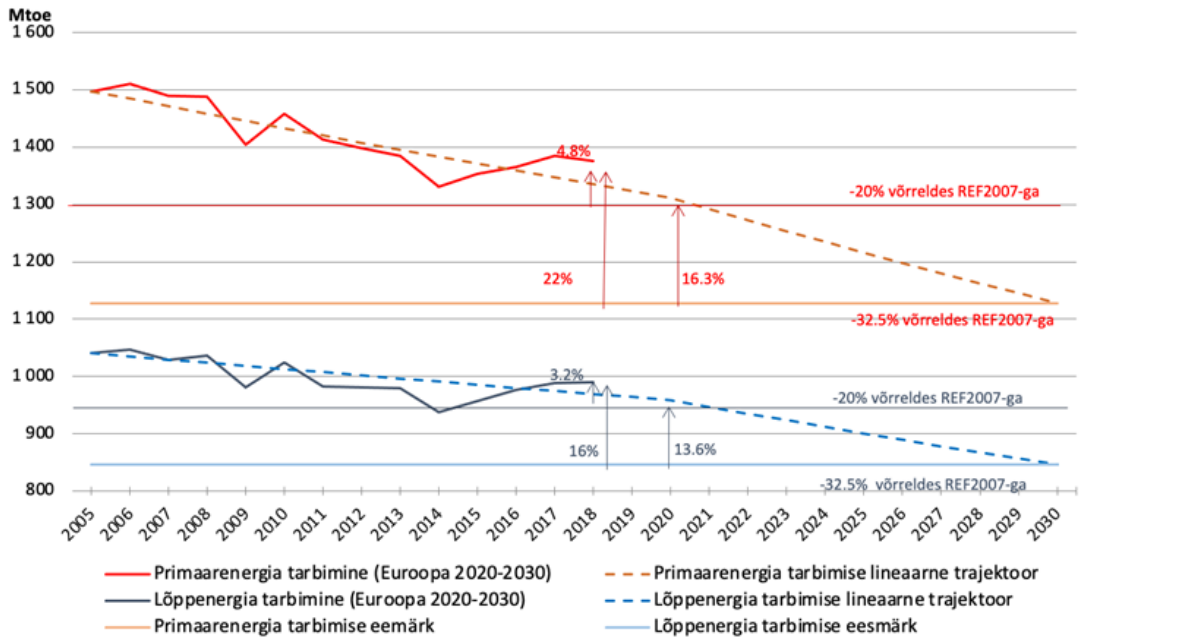
[7] Samas 6.

2018. aastal täheldati suuremat energiatarbimist eeskätt transpordisektoris (kasv võrreldes 2017. aastaga +1,0 %) ja tööstussektoris (+0,8 %). Energiatarbimine vähenes seevastu eluasemesektoris (–1,7 %) ja teenustesektoris (–1,4 %)[8].

3.2. EL 27 eesmärgid 2030. aastaks

2020. aasta eesmärkide saavutamisel kuni 2018. aastani tehtud ebapiisavad edusammud mõjutavad negatiivselt ka 2030. aasta eesmärkide saavutamiseks vajalikke jõupingutusi[9]. Praeguse puudujäägi tõttu eesmärkide saavutamisel on mahajäämus 2030. aasta eesmärkidest oodatust suurem: primaarenergia tarbimise puhul 22 % ja lõppenergia tarbimise puhul 17 % (joonis 1). Lisaks on kogu ELi hõlmava riiklike energia- ja kliimakavade[10] hindamise käigus selgunud, et riikide panus ühiste energiatõhususeesmärkide saavutamisse on erinev. Selle tulemusena peavad liikmesriigid järgmisel kümnel aastal oma jõupingutusi oluliselt suurendama, et saavutada 2030. aastaks seatud vähemalt 32,5 % eesmärk. See on eriti oluline juhul, kui energiatarbimine naaseb majanduse taastudes pärast COVID-19 puhangut varasemale tasemele. Lisaks nõuab 2020. aasta kliimaeesmärgi kavas[11] välja kuulutatud suurem kliimaeesmärk ka oluliselt suuremaid energiatõhususalaseid jõupingutusi, mis ületavad praegu 2030. aastaks seatud eesmärkide täitmiseks vajaliku taset (lõppenergia tarbimise vähendamine 36–37 % ja primaarenergia tarbimise vähendamine 39–41 %).

Joonis 1. Edusammud 2030. aastaks seatud eesmärkide saavutamisel EL 27s

[8] Arengusuundumused konkreetsetes sektorites ei ole eelmise aruandega võrreldes muutunud. Lisateabe saamiseks vt 2019. aasta eduaruande 5. peatükk, COM(2020) 326 final.
[9] Pärast Brexitit hõlmavad 2030. aasta energiatõhususe eesmärgid 27 liikmesriiki.
[10] COM(2020) 564 final.
[11] COM(2020) 562 final.

Allikas: Eurostati andmed, energeetika peadirektoraadi arvutused

3.3. COVID-19 senine mõju energiatarbimisele

2020. aastal on COVID-19 mõju energiatarbimisele märkimisväärne. 2020. aasta esimeses kvartalis vähenes ELi gaasitarbimine 2019. aasta esimese kvartaliga võrreldes 5 % peamiselt väiksema küttevajaduse tõttu, mille põhjustasid i) pehme talv, ii) väiksem gaasikasutus elektritootmises ning iii) märtsis kehtestatud liikumispiirangud, millega kaasnes SKP vähenemine ja väiksem gaasinõudlus tööstuses[12]. Elektritarbimine ELis vähenes 2020. aasta esimeses kvartalis eelmise aasta sama ajaga võrreldes 3,2 %, mis oli samuti tingitud nii soojast ilmast võrdlusperioodi esimesel poolel kui ka COVID-19-ga seotud piirangute kehtestamisest. Kuna suur osa elanikkonnast veetis rohkem aega kodus, suurenes kodumajapidamiste elektritarbimine. See kasv ei tasakaalustanud aga kaubandus- ja tööstussektori nõudluse olulist vähenemist[13]. Selle tulemusena oli elektritarbimine kuudel, mil kehtisid liikumispiirangud, palju väiksem kui eelmise aasta samadel kuudel (märtsis 4,3 %, aprillis 11,8%, mais 10,5 % ja juunis 7,6 % väiksem)[14].

Ka transpordisektoris vähenes energiatarbimine liikumispiirangute tõttu enneolematule tasemele. Rahvusvahelise Energiaagentuuri (IEA) andmetel vähenes maanteetransport Euroopas 2020. aasta märtsi lõpuks 38 %ni 2019. aasta tasemest. Maanteetranspordi üldine vähenemine kogu maailmas tõi kaasa ülemaailmse naftanõudluse 57 % vähenemise[15]. Rahvusvahelise Transpordifoorumi hinnangul võivad COVID-19 leviku tõkestamiseks kehtestatud liikumispiirangud vähendada ülemaailmset kaubavedu 2020. aasta lõpuks kuni 36 %[16]. Teatavates piirkondades on lennureisid peaaegu katkenud, nii et mõnes Euroopa riigis on lennutegevus vähenenud rohkem kui 90 %. Augusti lõpuks oli lennuliikluse maht Euroopas eelmise aasta omast enam kui 50 % väiksem[17].

4. Edusammud riiklike energiatõhususeesmärkide saavutamisel

Osa liikmesriike (Taani, Hispaania, Ungari) teatas oma 2020. aasta riiklike eesmärkide ülespoole korrigeerimisest (leebemaks muutmisest). Pärast neid muudatusi on 2020. aasta riiklike tarbimiseesmärkide summa absoluutarvudes primaarenergia tarbimise puhul 1 536,8 miljonit naftaekvivalenttonni ja lõppenergia tarbimise puhul 1 084,3 miljonit naftaekvivalenttonni. 2018. aastal olid esialgsete eesmärkide saavutamisel tehtud edusammud (eeldades lineaarset trajektoori) ebapiisavad primaarenergia tarbimise puhul 12 riigis (Belgia, Bulgaaria, Taani, Saksamaa, Iirimaa, Hispaania, Prantsusmaa, Küpros, Austria, Madalmaad, Poola ja Rootsi) ja lõppenergia tarbimise puhul 15 riigis (Belgia, Bulgaaria, Saksamaa, Eesti,

[12] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/quarterly_report_on_european_gas_markets_q1_2020.pdf.
[13] https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/qr_electricity_q1_2020.pdf.
[14] https://ec.europa.eu/eurostat/en/web/products-eurostat-news/-/DDN-20200907-1?inheritRedirect=true&redirect=/eurostat/en/news/whats-new.
[15] https://www.iea.org/reports/global-energy-review-2020/oil#abstract.
[16] https://www.itf-oecd.org/sites/default/files/global-freight-covid-19.pdf.
[17] https://www.eurocontrol.int/covid19.

Iirimaa, Prantsusmaa, Leedu, Luksemburg, Ungari, Malta, Austria, Poola, Slovakkia, Rootsi ja Ühendkuningriik) (vt tabel 3).

Liikmesriigid märkisid, et stabiilne kasvav lõppenergia tarbimine 2018. aastal oli tingitud majanduskasvust ja järgmiste tegurite suurenemisest: i) tootmine/lisandväärtus (tööstus); ii) reisijate- ja kaubavedu (transport); iii) kodumajapidamiste arv ja netotulu (eluasemesektor) ning iv) lisandväärtus ja tööhõive (teenused).

5. Energiatõhususe direktiiv – praegune olukord

5.1. Ajakohastatud teave läbivaadatud energiatõhususe direktiivi ülevõtmise kohta

Pärast energiatõhususe direktiivi muutmist 2018. aasta detsembris[18] on liikmesriigid kohustatud 25. juuniks 2020 üle võtma energiatõhususkohustuste süsteeme käsitlevad uued eeskirjad (st uued artiklid 7, 7a ja 7b). 31. augustiks 2020 sai komisjon asjakohased teated ainult 13 liikmesriigilt (Austria, Hispaania, Horvaatia, Itaalia, Leedu, Läti, Madalmaad, Poola, Prantsusmaa, Rootsi, Saksamaa, Taani ja Tšehhi Vabariik) ja Ühendkuningriigilt. Pealegi on enamik neist teadetest mittetäielikud, mis tähendab, et mõnda direktiivi sätet ei ole veel üle võetud või mõnest ei ole teatatud.

Liikmesriigid peavad 25. oktoobriks 2020 üle võtma ka uued tarbimise mõõtmise ja arvete esitamise eeskirjad (st uued artiklid 9, 9a, 9b, 9c, 10 ja 10a ning lõpuks artiklid 11 ja 11a ja uus VIIa lisa). Viis riiki (Taani, Hispaania, Prantsusmaa, Itaalia ja Leedu) on 31. augustiks teatanud ka nende uute eeskirjade ülevõtmisest.

Käesoleva aruande avaldamise ajaks esitasid kõik liikmesriigid, välja arvatud Läti, oma aruande 2020. aasta kohta, nagu on nõutud energiatõhususe direktiivi artikliga 24[19]. Teadusuuringute Ühiskeskus (JRC) analüüsib neid aastaaruandeid eraldi dokumendis[20].

5.2. Artikli 7 (energiasäästukohustus) kohaldamisel tehtud edusammud

Vastavalt artiklile 7 teatasid liikmesriigid oma 2014.–2020. aasta riikliku energiasäästukohustuse raames ajavahemikul 2014–2018 saavutatud energiasäästust. Tabelis 5 on esitatud liikmesriikide edusammud 31. detsembriks 2020 nõutava kumulatiivse energiasäästu saavutamisel. ELi tasandil summeerituna saavutasid liikmesriigid 2018. aasta lõpuks ligikaudu 58 % (133,83 miljonit naftaekvivalenttonni[21]) 2014.–2020. aasta lõpptarbimise energiasäästukohustuste summast (230,17 miljonit naftaekvivalenttonni).

Selleks et prognoosida iga liikmesriigi puhul nõutava kumulatiivse energiasäästu saavutamise tõenäosust 31. detsembriks 2020, eeldatakse, et kõik rakendatud poliitikameetmed annavad 2019. ja 2020. aastal jätkuvalt täiendavat aastast säästu nagu 2018. aastal. Seejärel

[18] Direktiiv 2018/2002.
[19] Horvaatia ja Portugal esitasid aruande liiga hilja ning neid käesolevas analüüsis arvesse ei võetud.
[20] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. jt (2020), Analysis of tahe annual reports 2020 under the Energy Efficiency Directive, JRC Technical Report.
[21] See näitaja võib muutuda, kui selguvad uued andmed Lätis ja Portugalis 2018. aastal saavutatud täiendava säästu kohta.

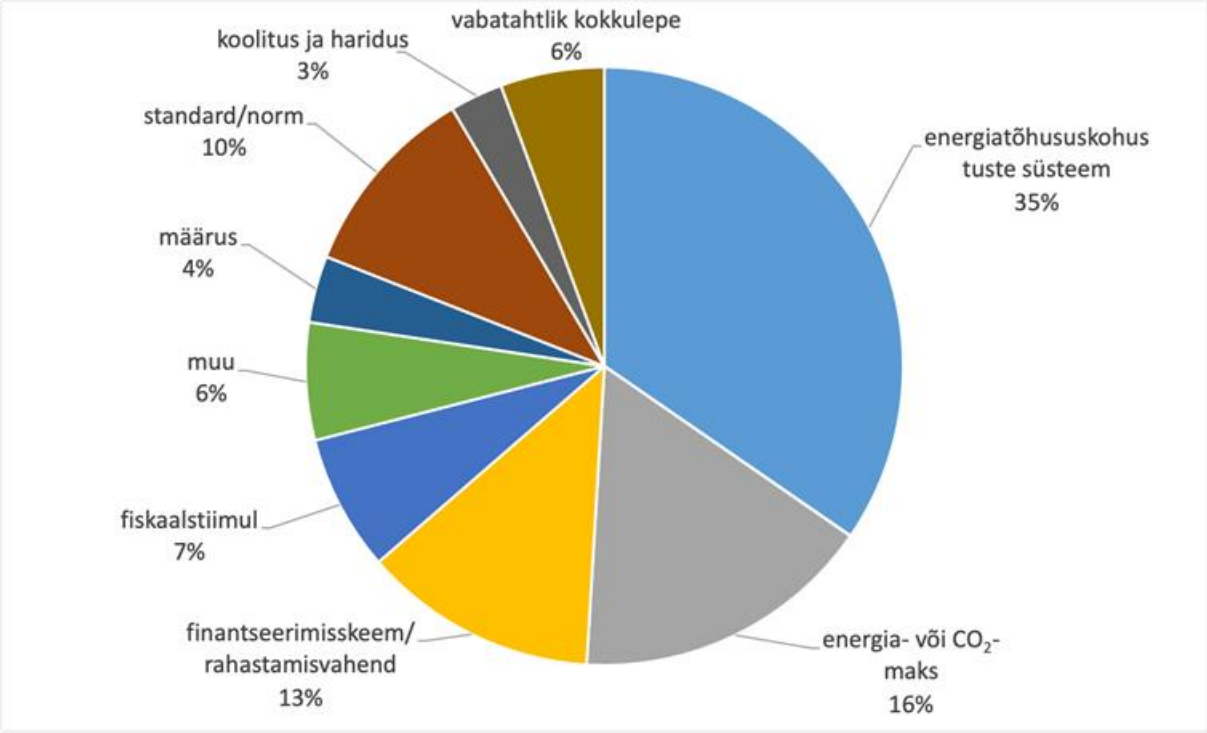
võrreldakse kumulatiivset energiasäästu 31. detsembriks 2020 nõutava energiasäästuga iga liikmesriigi kohta.

Tabelis 6 on esitatud iga liikmesriigi puhul prognoos, kui tõenäoline on, et ta saavutab 31. detsembriks 2020 liikmesriigi kohta nõutava kumulatiivse energiasäästu. Analüüsis ei võeta arvesse võimalikke probleeme seoses toetuskõlblikkuse, täiendavuse ja olulisusega. Lisaks on raske hinnata COVID-19 kriisi võimalikku mõju 2020. aastal saavutatud iga-aastasele säästule. Arvesse võetakse kogu energiasääst, millest liikmesriigid on teatanud.

Seitse liikmesriiki (Bulgaaria, Horvaatia, Tšehhi Vabariik, Leedu, Luksemburg, Portugal, Rumeenia) ei saavuta tõenäoliselt nõutavat energiasäästu 31. detsembriks 2020, kui nad ei võta lisameetmeid. Veel viie liikmesriigi (Eesti, Kreeka, Sloveenia, Hispaania, Rootsi) puhul on ebatõenäoline, et nad suudaksid ilma lisameetmeteta saavutada nõutava energiasäästu. Ülejäänud 16 liikmesriiki saavutavad tõenäoliselt või väga tõenäoliselt nõutava kumulatiivse energiasäästu.

Kõikide rakendatud poliitikameetmete abil saavutatud energiasäästust annavad energiatõhususkohustuste süsteemid ligikaudu 35 %, samas kui rahastamiskavad annavad ainult ligikaudu 13 %. Energia- ja CO_2-maksud annavad 16 % kogu saavutatud energiasäästust.

Joonis 2. Teatatud energiasäästu jaotus ELi tasandi poliitikameetme liikide kaupa

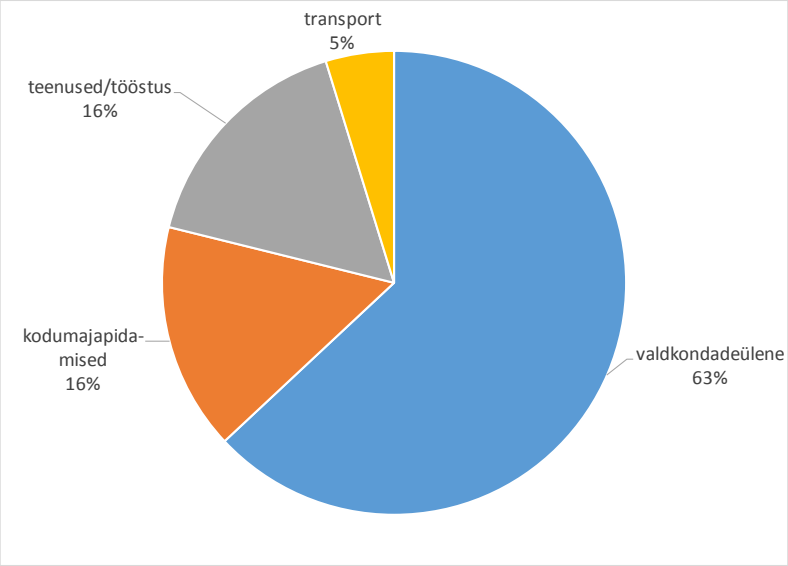

Allikas: energeetika peadirektoraadi arvutused, mis põhinevad liikmesriikide 2020. aasta aruannetel

Nende sektorite puhul, millele rakendatud poliitikameetmed olid suunatud, tuleneb suurim osa liikmesriikide teatatud energiasäästust valdkonnaülestest meetmetest, mida ei saa seostada ühe sektoriga (Joonis 3). Enamik meetmeid (teatatud meetmete arvu alusel) on suunatud

teenustele ja tööstusele, mis hõlmavad enamikku ettevõtjaid (v.a transpordiettevõtjad) ja avalikku sektorit (v.a avaliku sektori asutustele kuuluvad eluasemed, mis arvatakse kodumajapidamiste sektorisse).

Joonis 3. Teatatud energiasäästu jaotus sektorite kaupa

Allikas: energeetika peadirektoraadi arvutused, mis põhinevad liikmesriikide 2020. aasta aruannetel

2018. aasta kohta on artikli 7 kohaselt teatatud 36 uuest meetmest. Neist kümmet rakendasid nii Rumeenia kui ka Hispaania, nelja Belgia ja kolme Rumeenia. Peaaegu pool artikli 7 kohastest uutest meetmetest kuulus kategooriasse „rahalised vahendid, finants- ja fiskaalstiimulid“ (47,2 %), millele järgnesid „muud meetmed“ (transpordisektori meetmed, vabatahtlikud kokkulepped jne) (27,8 %), „õigusnormid“ (16,7 %), „teave, haridus ja koolitus“ (5,6 %) ning „maksustamine“ (2,8 %)[22].

5.3. Artikli 5 (avaliku sektori asutuste hoonete eeskuju) raames tehtud edusammud

2019. aastaga võrreldes täideti aruandekohustust samal määral. Nõutavat ajakohastatud teavet artikli 5 kohaste edusammude kohta 2019. aastal ei esitanud kuus liikmesriiki: Belgia, Rumeenia, Taani, Prantsusmaa, Horvaatia ja Madalmaad (viimased neli teatasid oma saavutustest 2018. aastal, kuid mitte 2019. aastal).

Aruande esitanud liikmesriikidest, kes otsustasid vaikimisi valitava lähenemisviisi[23] kasuks, saavutasid vaid kolm oma aastaeesmärgid seoses renoveeritud hoonete põrandapinnaga. Need riigid on Bulgaaria, Leedu ja Luksemburg. Lisaks on esitatud andmete põhjal neli riiki

[22] Tsemekidi-Tzeiranaki, S., Paci, D. jt (2020), viidatud eespool.

[23] Vaikimisi valitav lähenemisviis osutab meetmetele, mida võetakse, et renoveerida 3 % keskvalitsuse omanduses ja kasutuses olevate, energiatõhususe miinimumnõuetele mittevastavate köetavate ja/või jahutatavate üle 250 m^2 hoonete üldpõrandapinnast. Alternatiivne lähenemisviis osutab muude kulutõhusate meetmete võtmisele, et saavutada samaväärne energiasääst.

saavutanud täielikult oma 2014.–2019. aasta eesmärgid. Need on Hispaania, Itaalia, Luksemburg ja Leedu. Alternatiivset lähenemisviisi rakendanud liikmesriikidest saavutasid vaid kolm 2019. aastal oma energiasäästu aastaeesmärgid. Need riigid on Austria, Poola ja Slovakkia. Horvaatia ja Prantsusmaa saavutasid 2018. aastaks püstitatud eesmärgid. Samal ajal esitasid kuus riiki andmed, mis näitasid, et nad on täielikult täitnud neile 2014.–2019. aastaks seatud eesmärgid. Need on Austria, Soome, Iirimaa, Slovakkia, Poola ja Ühendkuningriik. Prantsusmaa, Belgia, Horvaatia ja Madalmaad saavutasid täielikult neile 2014.–2018. aastaks seatud eesmärgid.

6. Energiasäästuhooned

Pärast seda, kui 2010. aasta võeti vastu hoonete energiatõhususe direktiiv, mille kohaselt peavad kõik uued üldkasutatavad hooned olema energiasäästuhooned alates 31. detsembrist 2018 ja kõik uued hooned alates 31. detsembrist 2020, suurenes aastatel 2012–2016 Euroopas märkimisväärselt energiasäästuhoonete ja suure energiatõhususega hoonete arv. Sel ajavahemikul ehitati või renoveeriti energiasäästuhoonete standardite (või samaväärsete standardite) kohaselt peaaegu 1,25 miljonit hoonet, millest enamik olid eluhooned. Energiasäästuhoonete osakaal kogu ELi ehitusturul suurenes aastatel 2012–2016, kasvades keskmiselt 14 %-lt 2012. aastal 20 %-le 2016. aastal[24].

Energiasäästuhooneid käsitlevad nõuded on praegu 70 % rangemad kui riiklikud kuluoptimaalsed energiatõhususe miinimumnõuded. See saavutati viimase kümne aasta jooksul järk-järgult seadusandlike meetmetega.

Viimaste andmete kohaselt[25] on 23 liikmesriigis nüüdseks täielikult kehtestatud riiklik energiasäästuhoone määratlus. Ülejäänud liikmesriikides on energiasäästuhoone määratlus alles väljatöötamisel või läbivaatamisel. Enamik esitatud määratlusi sisaldab primaarenergia kasutamise näitajat ja 12 määratlust sisaldavad kohustust katta minimaalne osa energianõudlusest taastuvatest energiaallikatest. Peaaegu pooled liikmesriigid on välja töötanud energiasäästuhoone nõuetele vastava energiaklassi või -märgise. Pooled liikmesriigid on ka esitanud nõutud soojusjuhtivusnäitaja seinte, katuste, põrandate, akende ja uste kohta.

Energiasäästuhoone määratluse rangust silmas pidades on energiasäästuhoone primaarenergia väärtused enamikus liikmesriikides vähem ranged kui komisjoni soovitatud võrdlusalused,[26] seda nii elu- kui ka mitteeluhoonete puhul[27].

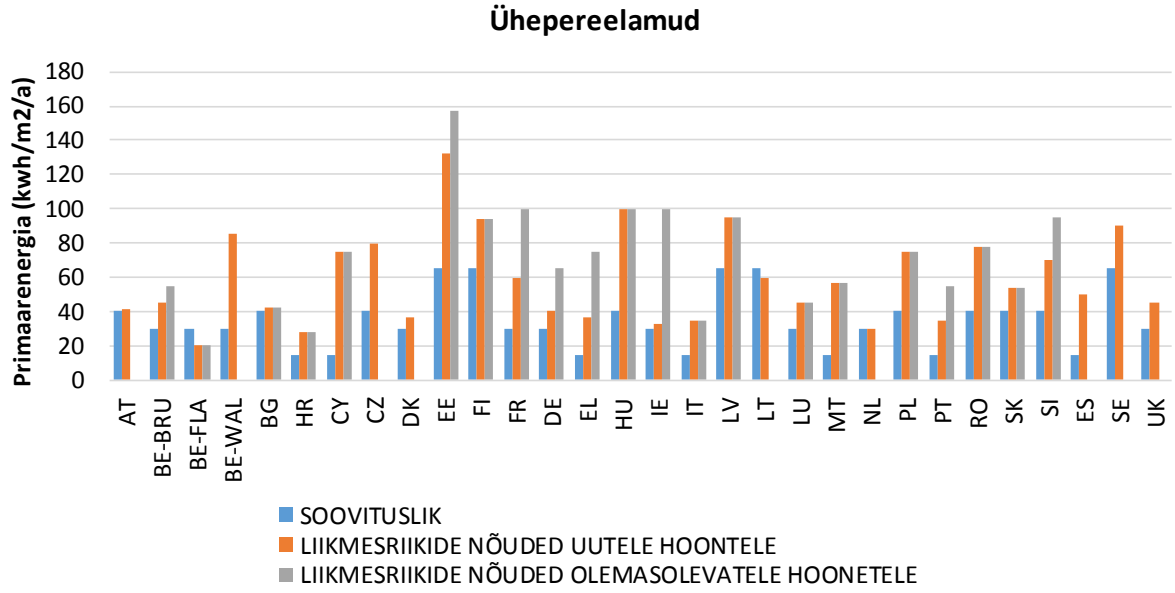
[24] Põhineb põhjalikul uuringul, mis käsitleb hoonete energiatõhusamaks muutmist ja energiasäästuhoonete kasutuselevõttu ELis.
https://ec.europa.eu/energy/studies/comprehensive-study-building-energy-renovation-activities-and-uptake-nearly-zero-energy_en?redir=1.

[25] Liikmesriikide esitatud teave, JRC hinnang ja hoonete energiatõhususe direktiivi kohaste kooskõlastatud meetmete aruanded.

[26] Komisjon avaldas 2016. aastal soovitused energiasäästuhoonete ja parimate tavade edendamiseks, et 2020. aastaks oleksid kõik uued hooned energiasäästuhooned (C/2016/4392).

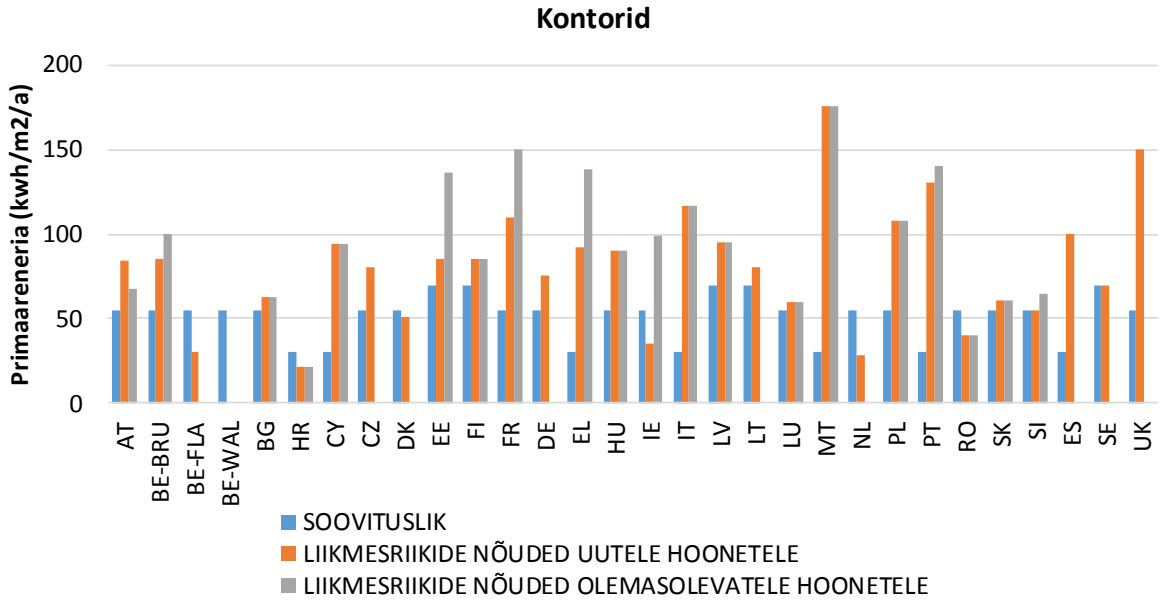
[27] Oluline on märkida, et täielikku otsest võrdlemist takistavad kliimavööndite ja hoonetele kehtivate riiklike tingimuste mitmekesisus ning liikmesriikide erinevad arvutusmeetodid. Joonistel 4 ja 5 esitatud võrdlus on ligikaudne ning põhineb asjakohastel eeldustel, mille eesmärk on hõlbustada komisjoni arvutusi.

Joonis 4. Ühepereelamu puhul kasutatavate energiasäästuhoone määratluste umbkaudne võrdlus komisjoni soovitatud võrdlusalustega

Allikas: JRC arvutused, mis põhinevad liikmesriikide aruannetel

Joonis 5. Kontorite puhul kasutatavate energiasäästuhoone määratluste umbkaudne võrdlus komisjoni soovitatud võrdlusalustega

Allikas: JRC arvutused, mis põhinevad liikmesriikide aruannetel

Enamik liikmesriike teatas ka mitmest meetmest, mille eesmärk on suurendada energiasäästuhoonete arvu. Need meetmed on eelkõige i) reguleerivad (energiastandardid, energiasäästuhooneid käsitlevate nõuete, eeskirjade ja seaduste kehtestamine), ii) rahalised (renoveerimis- jm toetused, rakenduskavad, fiskaalstiimulid), iii) informatiivsed

(teabekampaaniad, infolehed ja veebisaidid) ning iv) haridusalased (inseneride ja arhitektide koolitamine, energiasäästuhooneid käsitlevate suuniste avaldamine). Mitu liikmesriiki kehtestas ka energiasäästuhoonete kasutuselevõtuks pikaajalised vahe-eesmärgid.

Energiasäästuhoone võtmetehnoloogia turul on mõningaid positiivseid muutusi. Näiteks on osa liikmesriike seadnud eesmärgid soojuspumpade kasutamise soodustamiseks või võtnud vastu seda toetavad finants- või fiskaalmeetmed. See võib lähiaastatel kaasa tuua soojuspumpade suurema paigaldamise, mis viib omakorda soojuspumpade maksumuse olulise vähenemiseni (10–40 %) Euroopas alates praegusest kuni 2050. aastani. Mõni liikmesriik pakub ka soodustusi biokütusekatelde laiemaks kasutamiseks, mis võib alates praegusest kuni 2050. aastani vähendada nende maksumust 10–20 %. Ka soojustagastussüsteemide maksumus peaks alates praegusest kuni 2050. aastani oluliselt vähenema (35–60 %). Lisaks prognoositakse, et päikesekollektorite maksumus väheneb samal ajavahemikul 20–50 % ja fotoelektriliste seadmete maksumus 40–60 %. Energia salvestamine muutub lähitulevikus tähtsamaks ning prognooside kohaselt väheneb statsionaarsete akude maksumus ligikaudu 65 %.

Samuti näib olevat selge, et energiasäästuhoonetel on oluline roll selliste keskkonna- ja sotsiaalprobleemide leevendamisel nagu energiaostuvõimetus ning eluaseme taskukohasus ja kättesaadavus[28].

7. Hoonete miinimumnõuete kuluoptimaalsus

Hoonete energiatõhususe direktiivis nõutakse, et liikmesriigid töötaksid iga viie aasta järel välja kuluoptimaalsuse arvutused, et kontrollida ja ajakohastada kehtivaid energiatõhususe miinimumnõudeid. Liikmesriigid esitasid esimesed kuluoptimaalsuse aruanded 2013. aastal ja järgmised 2018. aastal[29]. Nendest aruannetest selgub, on kuluoptimaalsusmetoodika valik olnud nii uute kui ka olemasolevate hoonete puhul tõhus lähenemisviis olemasolevate riiklike energiatõhususnõuete suunamisel kulutõhusale tasemele.

Uute hoonetüüpide puhul oli kuluoptimaalne tase enamasti vahemikus 50–100 kWh/m² aastas, sealhulgas eluasemesektoris keskmiselt 80 kWh/m² aastas ja mitteeluasemesektoris 140 kWh/m² aastas. Nende tasemete saavutamisega seotud kogukulud on sageli väiksemad kui 1 500 eurot/m², sealhulgas eluasemesektoris keskmiselt 925 eurot/m² ja mitteeluasemesektoris 800 eurot/m².

Olemasolevate hoonetüüpide puhul oli kuluoptimaalne tase enamasti vahemikus 75–175 kWh/m² aastas, sealhulgas eluasemesektoris keskmiselt 130 kWh/m² aastas ja mitteeluasemesektoris 180 kWh/m² aastas. Selliste hoonete puhul on kogukulud tavaliselt alla

[28] Kuna eluasemete vähene energiatõhusus on energiaostuvõimetuse oluline riskitegur, võivad energiasäästuhooned olla kasulikud, eelkõige sotsiaaleluruumide puhul ja neis eramajutusturu segmentides, mida kasutavad väikese või keskmisest väiksema sissetulekuga leibkonnad (kui nad suudavad neid eluruume endale (ikka) lubada).

[29] Komisjon avaldas 2016. aastal aruande liikmesriikide edusammude kohta energiatõhususe miinimumnõuete kuluoptimaalsete tasemete saavutamisel (COM(2016) 464 final). Energeetika peadirektoraat analüüsis ja hindas JRC abiga 2018. aasta arvutusi. Kokkuvõttev aruanne on avaldamisel: Zangheri, P. jt, Assessment of 2nd cost optimal calculations in the context of the EPBD, JRC, 2020.

600 euro/m², sealhulgas eluasemesektoris keskmiselt 500 eurot/m² ja mitteeluasemesektoris 385 eurot/m².

Tabel 1. Uute ja olemasolevate hoonete keskmised kuluoptimaalsed tasemed ilmastikutingimuste kaupa

Kliima	**Uus ühepereelamu**		**Uus mitmepereelamu**		**Uus kontor**		**Uus muu mitteeluhoone**	
	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)
Külm	77	1 882	62	2 076	66	1 681	120	2 481
Mõõdukas	83	590	80	551	130	591	176	558
Soe	81	887	105	698	221	648	423	607
Kliima	**Olemasolev ühepereelamu**		**Olemasolev mitmepereelamu**		**Olemasolev kontor**		**Olemasolev muu mitteeluhoone**	
	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)	Primaarenergia (kWh/m²/a)	Kogukulud (eurot/m²)
Külm	183	643	77	303	78	336	122	236
Mõõdukas	112	524	124	460	136	412	268	392
Soe	161	500	148	467	175	396	775	808

Allikas: JRC arvutused, mis põhinevad liikmesriikide aruannetel

Selle võrdluse põhjal on huvitav märkida, et peaaegu kõigil juhtudel on kuluoptimaalse tasemega seotud primaarenergia tarbimine külma kliimaga piirkondades väiksem. Sooja ja mõõduka kliimaga piirkondades on kogukulud tavaliselt väiksemad, kuid on ka erandeid (olemasolevad mitmepereelamud ja kontorid). See tähendab, et külmemates piirkondades on nõuded rangemad ning suuremad investeeringud seostuvad energiatõhususe kõrgema tasemega.

2013. ja 2018. aasta kuluoptimaalsete tasemete võrdlus näitab, et liikmesriigid kehtestasid 2018. aastal peaaegu kõikide hoonetüüpide jaoks rangemad nõuded.

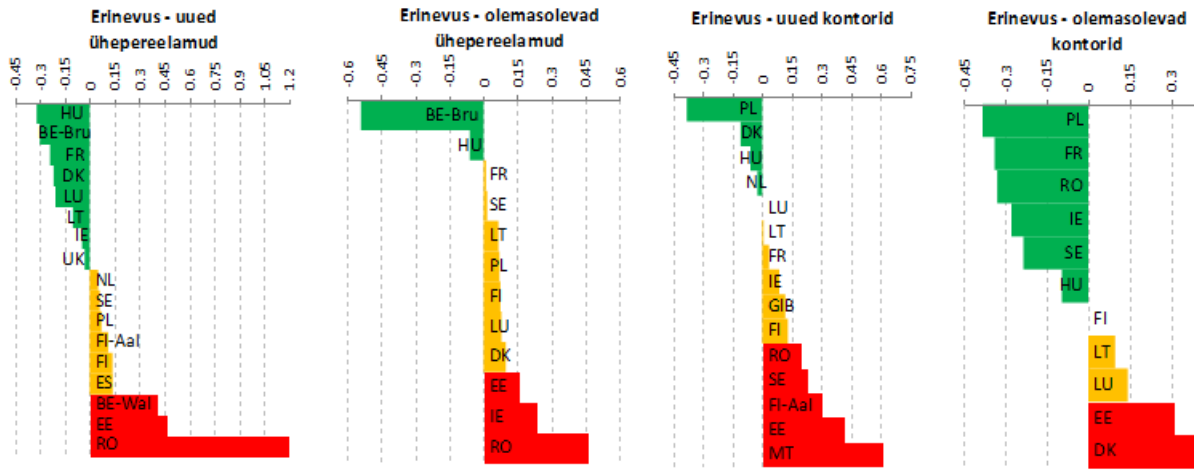
Tabel 2. Kuluoptimaalsete tasemete keskmine vähenemine vastavalt liikmesriikide 2013. ja 2018. aasta aruannetes esitatud arvutustele uute ja olemasolevate hoonete kohta

Liikmesriikide keskmine	Uus ühepereelamu	Uus mitmepereelamu	Uus kontor	Olemasolev ühepereelamu	Olemasolev mitmepereelamu	Olemasolev kontor
	–23 %	–23 %	–17 %	–17 %	–21 %	–9 %

Allikas: JRC arvutused, mis põhinevad liikmesriikide aruannetel

Olenevalt hoone tüübist või arutluse all olevast komponendist täheldati ainult kolmes või neljas liikmesriigis üle 15 % suurust mahajäämust[30].

Joonis 6. Kindlakstehtud erinevus arvutatud kuluoptimaalsete tasemete ja kehtivate nõuete vahel

Allikas: JRC arvutused, mis põhinevad liikmesriikide aruannetel

Eespool esitatud arvud ei ole täielikult võrreldavad, sest liikmesriigid võivad vabalt valida eri võimalusi riigi turutingimuste kajastamiseks (nt erinevad makromajanduslikud või finantsperspektiivid).

Kuluoptimaalsete tasemete ja energiasäästuhoone uusimate määratluste võrdlemine annab üsna positiivse üldpildi. Tegelikult kehtestasid peaaegu pooled liikmesriigid energiasäästuhooneid käsitlevad nõuded, mis on oluliselt rangemad kui kuluoptimaalsed võrdlusalused, ja see tähendab, et ehitusturg on valmis astuma samme tulevaste hoonete energiatõhususe parandamiseks.

8. Kokkuvõte

2020. aasta eduaruande järeldused ei erine oluliselt eelmise aruande omadest. Kui jätta arvestamata COVID-19 mõju, ei piisaks 2018. aastal energiasäästu nimel tehtud jõupingutustest tõenäoliselt 2020. aasta eesmärkide saavutamiseks. Kuigi 2020. aasta eesmärgid võidakse saavutada tänu sellistele välistele teguritele nagu soe talv ja energianõudluse oluline vähenemine COVID-19 tõttu 2020. aastal, tuleb 2030. aasta eesmärkide saavutamiseks senised ebapiisavad poliitikameetmed heastada. Lisaks peaks pandeemiast taastumisel energianõudlus taastuma ning on oht, et riiklikes energia- ja

[30] Arvutatud kuluoptimaalsete tasemete ja kehtivate nõuete vaheliste erinevuste hindamine on kogu arvutuse kõige olulisem etapp, kuna see peaks andma kasulikke pidepunkte kehtivate energiatõhususe eeskirjade ajakohastamiseks. Riiklikud energiatõhususe miinimumnõuded ei tohiks olla kuluoptimaalsetest tasemetest rohkem kui 15 % kõrgemad ning ebapiisavalt põhjendatud erinevuste vähendamiseks tuleks koostada kava.

kliimakavades ja riiklikes pikaajalistes renoveerimisstrateegiates välja kuulutatud uute poliitikameetmete rakendamine võib praeguse kriisi tõttu edasi lükkuda.

Seetõttu on äärmiselt oluline, et taastekavad sisaldaksid uusi energiatõhususmeetmeid ja et neid rakendataks viivitamata. Lisaks tuleks energiatõhususealaseid püüdlusi veelgi suurendada, et täita 2030. aastaks seatud suuremat kliimaeesmärki, mis näeb ette kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamise vähemalt 55 % võrreldes 1990. aastaga. Samuti tuleb laialdasemalt rakendada energiatõhususe esikohale seadmise põhimõtet, et majanduse taastamiseks tehtavates investeeringutes võetaks arvesse energiasäästuga kaasnevat kogupotentsiaali ja -kasu. Energiatõhususe direktiivi eelseisval läbivaatamisel uuritakse võimalusi energiatõhususealaste püüdluste edendamiseks ELi tasandil, võttes arvesse, et liikmesriikide lõimitud kavades esitatud kollektiivsed eesmärgid ei ole piisavad. Läbivaatamist toetab kestliku tootepoliitika seadusandlik algatus, milles käsitletakse ökodisaini lähenemisviisi laiendamist ka muudele tootekategooriatele.

Energiasäästuhooneid käsitlevad nõuded on enamikus liikmesriikides nii eluhoonete kui ka mitteeluhoonete puhul leebemad kui komisjoni soovitatud võrdlusalused. Enne energiasäästuhooneid käsitlevate uute standardite rakendamist on oodata asjaomase tehnoloogia maksumuse märkimisväärset vähenemist, mis võimaldaks energiasäästuhoonetega seotud nõudeid karmistada. Seoses energiasäästuhooneid käsitlevate nõuete peatse kehtestamisega kõikidele uutele hoonetele alates 2021. aastast on hoonete süsinikuheite vähendamiseks 2050. aastaks kõige olulisem, et praegust madalat renoveerimismäära tõstetaks ja olemasolevate hoonete suhtes kohaldataks rangemaid miinimumnõudeid. Liikmesriikide hoonetüübid ning ilmastiku- ja finantstingimused on väga erinevad ning seetõttu on energiasäästuhoonete moderniseerimise ulatusliku leviku stimuleerimiseks vaja sihipäraseid meetmeid. Tulevase põlvkonna energiasäästuhoonetesse lõimitakse nutitehnoloogia ja digilahendused ning neid saab laiendada ja rakendada ka piirkonna tasandil, suunates fookuse ja ulatuse ühelt hoonelt kogu piirkonnale[31]. Euroopa rohelise kokkuleppe kohane renoveerimislaine algatus ja riiklikud pikaajalised renoveerimisstrateegiad on peamised vahendid, mille abil suunata avaliku ja erasektori rahalisi vahendeid renoveerimisprojektidesse, hõlbustades olemasolevate hoonete kulutõhusat ümberkujundamist energiasäästuhooneteks.

Komisjon kutsub Euroopa Parlamenti ja nõukogu üles avaldama arvamust käesoleva eduaruande kohta.

[31] Saheb, Shnapp ja Paci (2019), From nearly-zero energy buildings to net-zero energy districts – Lessons learned from existing EU projects, EUR 29734 EN, Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg; Shnapp, Paci ja Bertoldi (2020), Enabling Positive Energy Districts across Europe: energy efficiency couples renewable energy, EUR 30325 EN, Euroopa Liidu Väljaannete Talitus, Luxembourg.

Tabel 3. Ülevaade erinevustest peamistes energianäitajates (1. osa) [32]

Liikmesriik	Suundumus 2020. aasta eesmärgi saavutamiseks		Lühiajaline suundumus		Kogu majanduse energiamahukus	Tööstus	Eluasemesektor	
	Primaarenergia tarbimise suundumused aastatel 2005-2018 võrreldes aastatega 2005-2020, et saavutada 2020. aasta eesmärk	Lõppenergia tarbimise 2005-2018 suundumus võrreldes lõppenergi tarbimise suundumusega 2005-2020, et saavutada 2020. eesmärk	Muutus 2018. aasta primaarenergia tarbimises võrreldes 2017. aastaga [%]	Muutus lõppenergia tarbimises 2018. aastal võrreldes 2017. aastaga [%]	Primaarenergia tarbimise energiamahukuse keskmine aastane muutus [%] aastatel 2005 2018	Tööstuse lõppenergia tarbimise energiamahukuse keskmine aastane muutus [%] aastatel 2005-2018	Keskmine aastane muutus eluasemesektori lõppenergia tarbimises inimese kohta aastatel 2005-2018, arvestades klimaatilisi erinevusi [%]	Keskmine aastane muutus eluasemesektori lõppenergia tarbimises ruutmeetri kohta aastatel 2005-2018, arvestades klimaatilisi erinevusi [%]
EL-28	-	-	-0,6%	0,1%	-2,0%	-1,8%	-0,3%	-1,6%
BE	-	-	-4,6%	0,6%	-2,2%	-0,3%	-1,7%	-1,7%
BG	-	-	0,1%	0,2%	-2,8%	-4,1%	2,3%	-0,9%
CZ	+	+	0,1%	-0,7%	-3,1%	-4,6%	1,5%	-0,2%
DK	-	+	0,4%	0,6%	-2,0%	-2,0%	0,3%	-1,2%
DE	-	-	-2,1%	-1,5%	-2,2%	-1,4%	0,1%	-0,6%
EE	+	-	9,6%	3,4%	-1,0%	-5,5%	1,4%	0,5%
IE	-	-	1,1%	4,7%	-4,1%	-4,1%	-2,0%	-3,1%
EL	+	+	-2,8%	-2,9%	-0,6%	0,4%	-0,7%	-0,3%
ES	-	+	-0,5%	2,4%	-1,6%	-1,6%	0,7%	-1,2%
FR	-	-	-0,1%	-1,3%	-1,7%	-1,2%	0,0%	-1,0%
HR	+	+	-1,8%	-1,1%	-1,7%	-1,3%	0,6%	-1,8%
IT	+	+	-1,1%	1,1%	-1,3%	-2,3%	0,9%	0,3%
CY	-	+	0,5%	-0,3%	-1,4%	-0,7%	5,2%	-1,3%
LV	+	+	5,1%	4,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-1,9%
LT	+	-	2,8%	3,8%	-4,7%	-1,9%	2,2%	-1,5%
LU	+	-	4,0%	4,0%	-3,0%	-1,9%	-1,1%	-2,8%
HU	+	-	-0,1%	0,1%	-1,8%	2,2%	0,5%	-0,5%
MT	+	-	1,8%	6,1%	-4,9%	-0,4%	11,8%	1,6%
NL	-	+	-0,6%	-0,1%	-2,1%	-1,8%	-0,7%	-2,1%
AT	-	-	-3,1%	-2,5%	-1,3%	-0,8%	0,8%	-0,1%
PL	-	-	1,9%	1,4%	-2,7%	-3,7%	1,0%	-0,2%
PT	+	+	-0,7%	2,1%	-1,0%	-1,2%	0,6%	-2,4%
RO	+	+	0,4%	1,1%	-4,3%	-4,6%	1,9%	-3,0%
SI	+	+	-0,8%	0,6%	-2,0%	-2,7%	0,7%	-0,6%
SK	+	-	-2,2%	-0,1%	-4,0%	-4,0%	-0,1%	-1,2%
FI	+	+	2,0%	2,3%	-1,7%	-0,1%	0,5%	-0,9%
SE	-	-	1,3%	-0,6%	-2,5%	-1,1%	-1,0%	-1,1%
UK	+	-	-0,3%	0,7%	-3,0%	-2,8%	-1,9%	-2,3%
Allikas ja andmeväljavõtted	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Odyssee 07/2020

[32] 2020.–2030. aasta primaarenergia tarbimise ja 2010. aasta SKP suhtarv näitab kogu majanduse energiamahukust. Tööstussektori ja teenustesektori puhul on see lõppenergia tarbimise ja aheldatud väärtuste kogulisandväärtuse (2010) suhtarv. Puudulike andmete tõttu on Malta puhul kasutatud kogulisandväärtuse nimetajat praeguste hindade juures.

Plussmärki kasutatakse juhul, kui primaar- ja lõppenergia tarbimine vähenesid liikmesriigis aastatel 2005–2018 kiiremini, kui ajavahemikus 2005–2020 oleks vaja, et täita 2020. aastaks primaar- ja lõppenergia tarbimisele seatud eesmärgid. Muudel juhtudel kasutatakse miinusmärki. FEC tähistab lõppenergia ja PEC primaarenergia tarbimist.

Tabel 4. Ülevaade erinevustest peamistes energianäitajates (2. osa)

Liikmesriik	Teenused	Transport			Soojatootmine	
	Lõppenergia tarbimise energiamahukuse keskmine aastane muutus teenustesektoris [%] aastatel 2005-2018	Lõppenergia tarbimise keskmine aastane muutus transprodisektoris [%] aastatel 2005-2018	Rongide, mootorvagunite, busside ja trollide osakaalu muutus reisijateveos [%], 2017 *vs.* 2005	Raudtee ja siseveekogude kasutamise osakaalu muutus kaubaveos [%], 2017 vs. 2005	Koostootmisel saadud soojatootmise keskmine aastane muutus aastatel 2005-2018 [%]	Soojusenergial põhineva elektritoodangu suhte keskmine aastane muutus kulutatud kütusesse aastatel 2005-2018 [%]
EL-28	-1,0%	0,1%	-0,4%	-0,5%	-0,8%	1,7%
BE	-0,4%	0,2%	-2,2%	7,0%	4,1%	2,5%
BG	-0,3%	1,8%	-14,2%	-8,2%	-2,3%	0,9%
CZ	-2,2%	1,2%	1,6%	0,8%	-1,0%	0,6%
DK	-1,4%	0,0%	-2,5%	andmed puuduvad	-1,0%	2,9%
DE	-2,2%	0,1%	0,1%	0,8%	0,0%	2,4%
EE	0,1%	1,2%	-3,5%	andmed puuduvad	3,3%	0,1%
IE	-4,0%	-0,2%	-0,5%	andmed puuduvad	NA	3,8%
EL	2,0%	-1,5%	-4,2%	andmed puuduvad	1,3%	2,3%
ES	0,6%	-0,9%	-3,3%	andmed puuduvad	NA	2,0%
FR	-0,5%	0,2%	1,6%	0,6%	-3,5%	0,8%
HR	-0,2%	1,2%	-0,5%	-1,4%	1,1%	4,4%
IT	1,8%	-1,2%	-0,9%	5,4%	1,0%	2,6%
CY	2,2%	0,1%	NA	andmed puuduvad	67,4%	1,6%
LV	-1,8%	1,0%	-7,9%	andmed puuduvad	1,7%	-0,7%
LT	-1,8%	3,5%	-1,4%	-9,9%	-3,9%	9,2%
LU	-0,5%	-0,7%	2,6%	andmed puuduvad	2,2%	7,7%
HU	-5,3%	1,5%	-5,8%	-2,0%	-6,6%	0,4%
MT	-0,1%	2,8%	NA	andmed puuduvad	NA	4,8%
NL	-1,6%	-0,3%	2,4%	8,2%	-2,5%	0,5%
AT	-2,5%	0,4%	1,7%	9,8%	2,0%	3,0%
PL	-2,1%	4,9%	-8,9%	-13,5%	-0,9%	0,7%
PT	-0,2%	-0,7%	0,7%	andmed puuduvad	3,8%	5,2%
RO	-1,4%	3,4%	-4,2%	0,3%	-4,9%	0,5%
SI	-2,1%	2,6%	-0,8%	andmed puuduvad	0,8%	1,9%
SK	-4,4%	1,6%	-3,6%	-7,8%	-0,6%	0,3%
FI	0,3%	0,1%	0,7%	andmed puuduvad	-0,7%	1,3%
SE	-2,2%	-0,3%	2,2%	andmed puuduvad	2,2%	0,7%
UK	-1,0%	-0,2%	2,1%	-1,6%	NA	3,7%
Allikas ja andmeväljavõtted	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020	Liikuvuse ja transpordi peadirektoraat Pocketbook 2019	Liikuvuse ja transpordi peadirektoraat Pocketbook 2019	Eurostat 06/2020	Eurostat 06/2020

Allikas: Eurostat (vana energiabilansside metoodika), JRC, Odyssee

Tabel 5. Direktiivi artikli 7 kohase teatatud 2018. aasta energiasäästu ülevaade (tuhandetes naftaekvivalenttonnides)

	2018			Edusammud eesmärgi saavutamisel			
	Uus sääst	Aastane kogusäst	Kumulatiivne sääst aastatel 2014–2018	2020. aastaks nõutav kumulatiivne sääst (eesmärk)	Edusammud 2020. aastaks nõutava kumulatiivse säästu saavutamisel	Prognoositud nõutav aastasääst aastatel 2014–2018	Tegelik aastasääst aastatel 2014–2018 võrreldunа prognoositud aastasäästuga
Austria	372	1 307	4 032	5 200	78 %	2 786	145 %
Belgia	234	1 176	3 879	6 911	56 %	3 702	105 %
Bulgaaria	32	175	496	1 942	26 %	1 040	48 %
Horvaatia*	3	73	248	1 296	19 %	694	36 %
Küpros	77	83	162	242	67 %	130	125 %
Tšehhi	176	577	1 634	4 565	36 %	2 446	67 %
Taani	173	1 045	3 187	3 841	83 %	2 058	155 %
Eesti	88	99	370	610	61 %	327	113 %
Soome	543	1 377	4 701	4 213	112 %	2 257	208 %
Prantsusmaa	1 413	5 698	17 429	31 384	56 %	16 813	104 %
Saksamaa	2 950	13 695	28 953	41 989	69 %	22 494	129 %
Kreeka	211	474	1 355	3 333	41 %	1 786	76 %
Ungari	131	1 731	1 731	3 680	47 %	1 971	88 %
Iirimaa	87	466	1 408	2 164	65 %	1 159	121 %
Itaalia	3 998	3 998	12 729	25 502	50 %	13 662	93 %
Läti*			436	851	51 %	456	96 %
Leedu	79	152	511	1 004	51 %	538	95 %
Luksemburg	9	44	113	515	22 %	276	41 %
Malta	5	17	47	67	71 %	36	132 %
Madalmaad	611	2 274	7 777	11 512	68 %	6 167	126 %
Poola	331	2 977	8 891	14 818	60 %	7 938	112 %
Portugal*			453	2 532	18 %	1 356	33 %
Rumeenia	59	366	1 343	5 817	23 %	3 116	43 %
Slovakkia	106	466	1 420	2 284	62 %	1 224	116 %
Sloveenia	38	133	447	945	47 %	506	88 %
Hispaania	539	2 296	6 958	15 979	44 %	8 560	81 %
Rootsi	1 436	1 436	4 654	9 114	51 %	4 883	95 %
Ühendkuningriik	1 032	5 056	18 469	27 859	66 %	14 924	124 %
Kokku	**14 634**	**80 692**	**134 068**	**230 169**	**58 %**	**123 305**	**109 %**

Allikas: liikmesriikide esitatud teave, mida vajaduse korral on täiendatud komisjoni arvutuste ja ligikaudsete hinnangutega

* Horvaatia, Läti ja Portugali kohta ei olnud 2018. aastal saavutatud energiasäästu andmed veel kättesaadavad. Kumulatiivne sääst aastatel 2014–2018 põhineb kuni 2017. aastani saavutatud energiasäästul, kuid ei sisalda uut 2018. aasta säästu.

Tabel 6. Prognoosid ja artikli 7 kohase eesmärgi saavutamise tõenäosus 31. detsembriks 2020 liikmesriikide kaupa*

Stsenaarium 1 (kui uus sääst / aastane kogusääst < 40 %)			
Liikmesriik	Prognoositav sääst (ktoe), kui 2018. aasta kogusääst jätkub sellisena 2020. aastani ja 2018. aastal saadud sääst jätkub sellisena 2020. aastani	Eesmärgi saavutamine 2020. aastal (prognoositav sääst võrreldes säästueesmärgiga, %)	Eesmärgi saavutamise tõenäosus
Austria	7 391	142 %	väga tõenäoline
Belgia	6 700	97 %	tõenäoline
Bulgaaria	909	47 %	väga ebatõenäoline
Horvaatia	399	31 %	väga ebatõenäoline
Tšehhi	3 140	69 %	väga ebatõenäoline
Taani	5 624	146 %	väga tõenäoline
Prantsusmaa	31 651	101 %	tõenäoline
Ungari	5 455	148 %	väga tõenäoline
Iirimaa	2 513	116 %	väga tõenäoline
Itaalia	28 721	113 %	väga tõenäoline
Luksemburg	218	42 %	väga ebatõenäoline
Madalmaad	13 547	118 %	väga tõenäoline
Poola	15 506	105 %	tõenäoline
Portugal	846	33 %	väga ebatõenäoline
Rumeenia	2 192	38 %	väga ebatõenäoline
Slovakkia	2 564	112 %	väga tõenäoline
Sloveenia	788	83 %	vähe tõenäoline
Hispaania	12 628	79 %	vähe tõenäoline
Ühendkuningriik	30 645	110 %	tõenäoline
Stsenaarium 2 (kui uus sääst / aastane kogusääst > 90 %)			
Liikmesriik	Prognoositav sääst (ktoe), kui 2017. aastal saavutatud aastane sääst jätkub sellisena 2020. aastani (eluiga = 1 aasta)	Eesmärgi saavutamine 2020. aastal (prognoositav sääst võrreldes säästueesmärgiga, %)	Eesmärgi saavutamise tõenäosus
Küpros	316	131 %	väga tõenäoline
Eesti	546	90 %	vähe tõenäoline
Leedu	669	67 %	väga ebatõenäoline
Rootsi	7 526	83 %	vähe tõenäoline
Stsenaarium 3 (kui uus sääst / aastane kogusääst > 40 %, kuid < 90 %)			
Liikmesriik	Prognoositav sääst (ktoe), kui 2018. aastal saavutatud aastane sääst jätkub sellisena 2020. aastani (75 % eluiga > 7 aastat; 25 % eluiga = 1 aasta)	Eesmärgi saavutamine 2020. aastal (prognoositav sääst võrreldes säästueesmärgiga, %)	Eesmärgi saavutamise tõenäosus
Soome	8 260	196 %	väga tõenäoline
Saksamaa	57 608	137 %	väga tõenäoline

Kreeka	2 647	79 %	vähe tõenäoline
Malta	87	129 %	väga tõenäoline

* Kõik liikmesriigid on liigitatud vastavalt rakendatud meetmete hinnangulisele elueale. See hinnang põhines uue energiasäästu määra võrdlemisel aastase kogusäästuga, et teha kindlaks rakendatud poliitikameetmete eeldatav eluiga. Hinnangu tulemusena koostati kolm stsenaariumi. Kui uue säästu ja aastase kogusäästu suhtarv on ~ 1, on rakendatud meetme eeldatav eluiga 1 aasta (stsenaarium 1). Kui suhtarv on < 40 % (2017. aastal), on rakendatud meetmete eeldatav eluiga üle 7 aasta (stsenaarium 2). Kui suhtarv on nende kahe vahepeal, kasutatakse segastsenaariumi (stsenaarium 3). Eesmärgi saavutamise tõenäosuse hindamiseks kohaldati järgmisi reegleid.

Eesmärgi saavutamine 2020. aastal (%)	**Tõenäosuse hinnang**
> 105 %	väga tõenäoline
> 95 %	tõenäoline
> 75 %	vähe tõenäoline
< 75 %	väga ebatõenäoline